

Republika Hrvatska
Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske
Zagreb

Broj: GŽ-954/2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca, Jasne Momirović, predsjednice vijeća, te Miroslava Malacka i Ivanke Mašić, članova vijeća, uz sudjelovanje Ksenije Šupe Vukadinović u svojstvu više sudske savjetnice kao zapisničarke, u prekršajnom postupku protiv okrivljenice V. A., zbog prekršaja iz članka 47. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji (Narodne novine, broj: 137/10, 76/12, 78/16, 46/17, 73/17), rješavajući o žalbi tužiteljice Hrvatske radiotelevizije, javne ustanove, zastupane po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva M. & P. d.o.o. iz Zagreba, protiv presude Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu od 14. svibnja 2019., broj: 37. Pp G-1616/2019, u sjednici vijeća održanoj 12. rujna 2019.,

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba tužiteljice Hrvatske radiotelevizije i potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

Presudom Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu od 14. svibnja 2019., broj: 37. Pp G-1616/2019, na temelju odredbe članka 161. stavka 5. točke 2. Prekršajnog zakona (Narodne novine, broj: 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18), odbijena je optužba protiv okrivljenice V. A., zbog prekršaja iz članka 47. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji, činjenično opisanog u izreci pobijane presude, s obrazloženjem da je od vremena počinjenja prekršaja, odnosno od 13. svibnja 2016., proteklo više od tri godine, uslijed čega je u smislu odredbe članka 13. stavka 2. Prekršajnog zakona nastupila zastara prekršajnog progona.

Protiv prvostupanjske presude tužiteljica Hrvatska radiotelevizija pravodobno je putem punomoćnika podnijela žalbu zbog bitne povrede odredaba prekršajnog postupka i povrede odredaba materijalnog prekršajnog prava, navodeći u bitnome da, kao pravna osoba s javnim ovlastima nema svojstvo tužitelja koji je obvezan izdati prekršajni nalog, tako da je rok zastare prekršajnog progona četiri godine, a ne tri godine, kako to pogrešno navodi prvostupanjski sud. Zbog navedenog, žaliteljica smatra da je sud trebao primijeniti općenitu odredbu Prekršajnog zakona o zastari iz članka 13. stavka 1. Prekršajnog zakona, te predlaže ovom Sudu ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, podredno istu preinačiti.

Žalba nije osnovana.

Odlučujući o žalbi tužiteljice, te ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti u smislu članka 202. stavka 1. Prekršajnog zakona, ovaj Sud je utvrdio da iako je prvostupanjski

sud pogriješio kada je donio pobijanu odluku s obzirom da u vrijeme donošenja odluke nije još nastupila zastara prekršajnog progona u smislu odredbe članka 13. stavka 2. Prekršajnog zakona jer je naveo pogrešan dan nastupa zastare prekršajnog progona, budući je prema optuženju prekršaj počinjen protekom roka od 30 dana od dana obavljene kontrole prijammika 13. svibnja 2016., a koji rok do donošenja pobijane presude nije protekao, da su se u međuvremenu ostvarili zakonski uvjeti za odbijanje optužbe protiv okrivljenice V. A.

Naime, člankom 13. stavkom 2. Prekršajnog zakona propisano je da prekršajni progon zastarijeva nakon tri godine za prekršaje za koje je ovlašten tužitelj obvezan izdati prekršajni nalog, pa kako je člankom 47. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji za fizičku osobu kao počinitelja prekršaja propisana novčana kazna od 1.000,00 kuna, to navedeni prekršaj, počinjen nakon 1. lipnja 2013., u skladu s odredbom članka 239. stavka 1. točke 2. Prekršajnog zakona, ulazi u režim obaveznog prekršajnog naloga, neovisno o formi postupka, formi optužnog akta i vrsti ovlaštenog tužitelja.

U odnosu na žalbene navode u kojima se žaliteljica poziva na okolnost kako Hrvatska radiotelevizija, kao pravna osoba s javnim ovlastima, nema pravo izdati obvezni prekršajni nalog, ovaj Sud ističe kako odredbu članka 13. stavka 2. Prekršajnog zakona treba promatrati s generalnog aspekta, a ne isključivo u okvirima konkretnog predmeta, te u tom kontekstu ovaj Sud ističe kako odredba članka 110. stavka 1. Prekršajnog zakona daje državnom odvjetniku svojstvo tzv. univerzalnog tužitelja, dakle, tužitelja koji može podnijeti optužni prijedlog za sve prekršaje, tako i za odnosni prekršaj iz članka 47. Zakona o Hrvatskoj radioteleviziji, koji je i predmet optužbe u ovom prekršajnom postupku, pa i u tom smislu proizlazi kako navedeni prekršaj ulazi u režim obaveznog prekršajnog naloga, tako onda i u kategoriju prekršaja za koje je relevantna odredba članka 13. stavka 2. Prekršajnog zakona.

Stoga s obzirom da je u konkretnom slučaju prekršaj počinjen najkasnije 13. lipnja 2016., to je u skladu sa citiranim odredbama u međuvremenu od vremena kada je prekršaj počinjen proteklo više od tri godine, tako da je nastupila zastara prava na vođenje prekršajnog postupka protiv okrivljenice.

Iz navedenog razloga, valjalo je prvostupanjsku presudu o odbijanju optužbe protiv okrivljenice potvrditi, ali ne uz obrazloženje navedeno u pobijanoj presudi, već iz razloga navedenog u ovoj presudi, zbog čega je žalba tužitelja neosnovana.

U Zagrebu, 12. rujna 2019.

Zapisničarka

Predsjednica vijeća

Ksenija Šupe Vukadinović v.r.

Jasna Momirović v.r.

Presuda se dostavlja Općinskom prekršajnom sudu u Zagrebu u 5 otpravaka: za spis, okrivljenicu, tužitelja i punomoćnika tužitelja.

Za točnost otpravka - ovlaštteni službenik
Upraviteljica sudske pisarnice:
Edita Vrkljan